

begrundelserne fuldstændig åbent frem. Vi har diskuteret det så mange gange her i Folketings-salen, og det fremgår fuldstændig klart, at det, vi sagde, var, at vi ikke kan have, at en skrappeløs diktator som Saddam Hussein bare blæser på, hvad FN's Sikkerhedsråd beslutter. I mere end 10 år gjorde han det. Det må have en konsekvens, på et eller andet tidspunkt må man sige: Nok er nok, og nu må det have en konsekvens.

Derfor tilsluttede vi os den internationale koalition, der gik ind i Irak. Det er lagt fuldstændig åbent frem, og det har alle kunnet bedømme undervejs. Der er jo ikke noget hverken at undskylde eller beklage, fordi den begrundelse holder jo altså stadig væk. Så der er ikke noget nyt i det her, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal, vi har diskuteret det hele foråret.

Her er det bare, jeg siger til hr. Villy Søvndal: I stedet for nu at blive ved med at grave i det – og jeg erkender, det har hr. Villy Søvndal selvfølgelig lov til at gøre, hvis han vil bruge sin tid på fortiden i stedet for som os andre at bruge den på fremtiden – synes jeg, at hr. Villy Søvndal i stedet for at kigge bagud burde bruge sit politiske krudt på at diskutere: Hvordan fremmer vi bedst, at vi får et frit, moderne, fredeligt og demokratisk Irak?

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard som medspørger.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår på statsministeren, at statsministeren gerne vil kigge fremad. Det vil jeg så hjælpe statsministeren med ved at stille et meget enkelt spørgsmål, nemlig om statsministeren vil garantere, at Danmark i den tid, vi er i Sikkerhedsrådet, under ingen omstændigheder vil gå med i en krig, som FN's generalsekretær anser for at være ulovlig.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Danmark har ikke deltaget i krige eller internationale militære aktioner, som vi anså for at være ulovlige. Denne regering så vel som tidligere regeringer har naturligvis kun deltaget i militære aktioner, som vi anså for at være lovlige.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

Søren Søndergaard (EL):

I betragtning af statsministerens interesse for at diskutere fremtid var det dog et ualmindelig dårligt svar.

Spørgsmålet var krystalklart. Jeg spurgte statsministeren: Vil statsministeren garantere, at Danmark, så længe statsministeren er statsminister, ikke vil gå med i nogen krige, som FN's generalsekretær anser for at være ulovlige, mens vi er i Sikkerhedsrådet?

Det er et fuldstændig enkelt spørgsmål. Det handler ikke om fortiden, det handler om fremtiden. Statsministeren kan svare med et ja eller med et nej. Det er ikke særlig kompliceret. Men det er et spørgsmål, der meget præcist viser, hvilken holdning statsministeren står for, og derfor spørger jeg igen:

Vil statsministeren garantere, at Danmark ikke går i krig, mens vi er i Sikkerhedsrådet, i krige, som FN's generalsekretær anser for at være ulovlige?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der lå selvfølgelig i det svar, jeg gav, at lige så vel som denne og tidligere regeringer ikke har deltaget i krige eller internationale militære aktioner, der er ulovlige, så vil vi selvfølgelig heller ikke gøre det i fremtiden. Det siger sig selv.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår, at det ikke er genetisk muligt at få statsministeren til at udtrykke ordene: Jeg beklager, jeg fortryder. Den genetiske evne ejer statsministeren ikke.

Jeg vil så spørge, om statsministeren fortryder, f.eks. at han sagde, at det med masseødelæggelsesvåben ikke er noget, jeg tror, det er noget, jeg ved, eller om han fortryder at have sagt alt det om, at Danmark ville følge FN-sporet, når FN's generalsekretær nu siger, at det var klart ulovligt.

Statsministeren siger så: Alle de her spørgsmål, er de i virkeligheden ikke ligegyldige? Jo, det kan man godt mene, hvis man har det forhold til menneskeliv, at snesevis – at snesevis – af dræbte irakere hver dag er en ligegyldighed, at Irak i dag er omdannet til et slagtehus, at processen risikerer at komme fuldstændig ud af kontrol, og at vi får endnu en muslimsk fundamentalistisk stat i Mellemøsten. Hvis alle de ting